

О, раби Мои, Аз забраних гнета за себе си и го забраних между вас, така че, не се угнетявайте

От Ебу Зер /радийеллаху анху/: „Пророка ﷺ е казал в онова, което предава от своя Пречист и Всевишен Господ, че Той казва: „О, раби Мои, Аз забраних гнета за себе си и го забраних между вас, така че, не се угнетявайте. О, раби Мои, вие всички сте заблудени освен онези, които Аз напътих, затова Ме молете за напътствие и Аз ще ви напътя. О, раби Мои, вие всички сте гладни освен онези, които Аз нахраних, затова Ме молете за храна и Аз ще ви нахраня. О, раби Мои, вие всички сте голи освен онези, които Аз облякох, затова Ме молете за облекло и Аз ще ви облека. О, раби Мои, всички вие вършите грях и денем, и нощем, а Аз опрощавам всички грехове, затова Ме молете за прошка и Аз ще ви простя. О, раби Мои, вие не ще достигнете до вредата Ми, та да Ми навредите, и вие не ще достигнете до Моята полза, та да Ми помагате. О, раби Мои, дори първият и последният от вас, и хората, и джиновете да са толкова богобоязливи, колкото най-богобоязливото сърце на човек, всичко това не ще прибави нищо към Моето владение. О, раби Мои, дори първият и последният от вас, и хората, и джиновете да са толкова покварени, колкото най-поквареното сърце на човек, всичко това не ще намали нищо от Моето владение. О, раби Мои, дори първият и последният от вас, и хората, и джиновете да застанат на едно място и да поискат от Мен, Аз ще дам на всеки според молбата му и това не ще намали с нищо онова, което е у Мен, освен както, ако една игла бъде вкарана в морето. О, раби Мои, именно това са вашите дела, които Аз записвам за вас, а след това ви въздавам според тях. Който намери добро, нека възхвалява Аллах, а който намери друго, да не обвинява никой друг освен себе си".

[صحیح] [رواه مسلم]

Пророка ﷺ пояснява, че Всевишният и Пречист Аллах казва, че е забранил гнета за себе си и го е забранил за творенията си. Затова никой да не угнетява никого. Всички творения са заблудени за правия път, освен чрез напътствието и сполуката на Аллах. Който я поиска от Него, той ще го дари със сполука и ще го напъти. Творенията са бедни и нуждаещи се от Аллах за всяко нещо. Който поиска от Аллах, той ще облекчи нуждата му и ще го задоволи. Всички вършат грехове денонощно, а Всевишният Аллах ги прикрива и им опрощава, когато Го помолят за прошка. Те не могат да навредят или да помогнат на Аллах с нищо. И ако са богобоязливи, колкото най-богобоязливото сърце, тяхната богобоязън няма да увеличи владението на Аллах. Ако са покварени дотолкова, колкото най-поквареното сърце, това няма да намали с нищо владението на Аллах. Защото са слаби и нуждаещи се от Аллах във всяко положение, във всяко

време и място, а Той - Пречистият, е Пребогат. Ако застанат на едно място, и джиновете и хората, от първия до последния от тях, поискат от Аллах и той даде на всеки от тях онова, което желае, това няма да намали с нищо онова, което е при Аллах. Така, както, ако потопим игла в морето и след това я извадим, тя с нищо не намалее от морето. Това е заради неизчерпаемостта на богатството на Пречистия Аллах. Пречистият Аллах записва делата на рабите, а след това им въздава според тях в Съдия ден. Който намери добра отплата за делата си, нека да възхвалява Аллах за това, че го е дарил със сполука, да Му се покорява. А ако намери отплата различна от това, то нека не обвинява никого друго освен душата си, повеляваща зло, която го е повела към загубата.

<https://sunnah.global/hadeeth/bg/show/4810>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

